

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

■ התוועדות חגיגהגאולה

ביום שישי הבא יחול אי"ה י"ט בכסלו, חג הגאולה של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל ה'תניא' והשולחן-ערוך, ממסרו לפני מאתיים ושתיים-עשרה שנים. בבתי-חב"ד ובבתי-כנסת חב"ד ברחבי העולם ייערכו אי"ה התוועדות וכינוסים לרגל היום הגדול. הציבור מוזמן להתבשר מאור החסידות ולהשתתף בשמחה חסידית אמיתית.

■ ההתוועדות המרכזית

ועד כפר-חב"ד מוזמן את הציבור הרחב להתוועדות המרכזית הגדולה של חגי-הגאולה, שתהיה אי"ה ביום חמישי, אור לי"ט בכסלו, בשעה 8 בערב, בבית-הכנסת 'בית-מנחם' בכפר-חב"ד, בהשתתפות רבנים ואישי-ציבור. אורח ההתוועדות יהיה הרב יהודה-לייב גרונו, מזכירו של הרבי מליובאוויטש. ניגוני שמחה בליווי תזמורתו של משה (מונה) רוזנבלום.

■ התוועדות לבני הישיבות

התוועדות מיוחדת לבני הישיבות תהיה אי"ה ביום חמישי, בשעה 8 בערב, בבנייני-האומה בירושלים, בהשתתפות הרב יואל כהן, ה'חזור' של הרבי. האירוע מאורגן על-ידי תורת חב"ד לבני הישיבות והכניסה לכול.

■ יסוד המזבח

לרגל תחילת לימוד סדר קדשים בדף היומי הופיעה מחדש החוברת יסוד המזבח, מאת איתאל בר-לוי. החוברת מסייעת להבנת ענייני המקדש ועבודתו. טל' 03-5032677.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
4:17	4:50	5:13	4:29
5:18	5:52	6:07	5:27

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

התנ"ך - מקור הצדק שלנו

אפילו דוד בן-גוריון, בנאומו לפני 'ועדת פיל', ידע להתבסס על התנ"ך כדי להוכיח את זיקתו של העם היהודי לארץ-ישראל

ואת התפריט ב'מייפלאוור', אבל כשאבותיי יצאו לפני יותר משלושת-אלפים שנה ממצרים, שזו ה'מייפלאוור' שלנו, יודע כל ילד יהודי בעולם באיזה יום בדיוק הם יצאו - בחמישה-עשר בניסן. הוא גם יודע מה הם אכלו - מצות. הוא יודע לאן הלכו ואיפה נדדו עד שנכנסו לארץ-ישראל. כל זה בזכות הספר הזה, התנ"ך."

הגויים מאמינים

הטיעון הזה נושא בתוכו את הצדק שלנו. לא כבשנו ארץ של אחרים. לא נישלנו איש מאדמתו. חזרנו לארץ שלנו, לנחלת אבותינו, שממנה גורשנו בכוח הזרוע. ארץ-ישראל היא שלנו, כי היא הוענקה לנו על-ידי בורא העולם, כפי שיודע כל מי שקרא אי-פעם את התנ"ך, וכאלה יש מיליארדים ברחבי העולם. לכן הטיעון הזה הוא החזק ביותר והמשכנע ביותר.

עצוב לא-אחת לגלות כי מה שמתביישים יהודים מסויימים לומר אומרים הגויים בעוז. כמעט כל מי שנזדמן לו לשוטט בעולם פגש לא-יהודים שמאמינים בזכותו של העם היהודי על ארץ-ישראל. הם מאמינים בזה לא בגלל החלטות האו"ם, אלא מפני שכך קראו בתנ"ך.

את הטיעון הזה צריך להשמיע שוב ושוב - לפני כל הטיעונים המשפטיים והביטחוניים. כי אם בבסיס אינך צודק, לא יועילו לך כל הנימוקים המשפטיים, והם ייתפסו תמיד כתירוצים גרועים לאי-עשיית הצדק. לכן אנחנו מוכרחים להציג לפני העולם כולו את הצדק שלנו ואת הזכות המוסרית שבשמה אנחנו תובעים את ארץ-ישראל.

הקפאת הבנייה פוגעת בזכות הזאת, ויש בה כניעה לעמדה הערבית שהארץ כביכול שייכת להם. הפרטים אינם חשובים כאן, וגם לא התמורות שכביכול נקבל. עצם העובדה שאנחנו מוכנים להקפיא את הבנייה בחלקים מארץ-ישראל - יש בה הודאה כביכול שאיננו בעליה של הארץ הזאת. לכן אסור לקבל שום הקפאה נוספת, אלא בדיוק להפך - צריך לעמוד בתוקף על זכותנו לבנות בכל חלקי הארץ, ולהצהיר בבירור שזו ארצנו ונחלתנו עד עולם.

הסתמכות על התנ"ך כבסיס לזכותנו על ארץ-ישראל נראית לחלקים בציבור כנאיבית או כתלושה מהמציאות. הם מעדיפים להתבסס על החלטות בין-לאומיות ועל נימוקים משפטיים המקובלים בשיח הדיפלומטי. גישה כזאת נראית להם ריאליית ומתקבלת יותר על הדעת.

הבעיה עם הגישה הזאת שהיא משמיטה מתחת רגלינו את היסוד החזק ביותר - את הצדק. מולנו הערבים טוענים בשם הצדק. לטענתם, עשקנו אותם, גירשנו אותם מבתיהם, באנו מקצוות עולם לאדמה שבה התגוררו אבותיהם, השתלטנו על ארץ לא-לנו. גם אם נתמוך את טענותיהם בהחלטות האו"ם, עדיין הצדק שלהם יישמע משכנע יותר. מול כל הטענות האלה יש לנו קלף אחד מנצח - הצדק שלנו.

ה'מייפלאוור' שלנו

אפילו דוד בן-גוריון, בנאומו לפני 'ועדת פיל', ידע להתבסס על התנ"ך כדי להוכיח את זיקתו של העם היהודי לארץ-ישראל. ועדת פיל הייתה ועדת חקירה ממלכתית שמינתה ממשלת בריטניה בשנת תרצ"ו (1936), בעקבות פריצת 'המרד הערבי הגדול'. הערבים השמיעו אז אותן טענות שהם משמיעים היום.

כאשר בן-גוריון התייצב לפני הוועדה שאל אותו ראש הוועדה, הלורד פיל: "רוב הנציגים היהודים שהופיעו לפני הוועדה לא נולדו פה. אתם באים לבית שאדם נולד בו ואומרים 'זה הבית שלנו'. באיזו זכות אתם תובעים בעלות על הארץ הזאת?". בן-גוריון הרים את ספר התנ"ך ואמר: "זה הקושאן שלנו".

בן-גוריון המשיך ואמר: "לפני פחות ממאתיים שנה יצאו ראשוני המהגרים לאמריקה באנייה שנקראת 'מייפלאוור'. זה היה יום גדול בתולדות אנגליה ואמריקה. האם מישוה יודע באיזה יום בדיוק יצאה הספינה? מה התפריט שאכלו על סיפונה?". פיל גיחך במבוכה.

אמר בן-גוריון: "לא חלפו מאתיים שנה ושום אנגלי או אמריקני אינו זוכר את יום ההפלה

להפוך את העראי לקבע

קבע, ועושה ממנו דירה לקב"ה.

משמעות עמוקה

כשיהודי נוהג כך, המילים "ולמקנהו עשה סוכות" מקבלות משמעות עמוקה יותר. הפירוש הראשון הוא ש'מקנהו' נחשב בעיניו דבר עראי וחולף, אך הפירוש השני הוא שהוא מחדיר לתוך 'מקנהו' את האור של 'סוכות'. ידוע שהסוכה מייצגת אור אלוקי עליון ביותר, המקיף על הכול. כאשר יהודי משתמש בענייני העולם כראוי, הוא מחדיר את האור הזה בתוך ענייני העולם.

במצב כזה ענייני העולם מקבלים חשיבות וערך מיוחדים – לא משום שהם בעלי ערך כשהם לעצמם, אלא מפני שבאמצעותם היהודי עובד את הקב"ה ועושה מהם דירה לו יתברך. בכך הם נהפכים ל'דירת קבע' ומתעלים לדרגה עליונה ביותר, שכן על-ידם מתמלאת תכלית הבריאה, כפי שתגלה בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלמה.

(לקוטי שיחות כרך ט, עמ' 91)

לו שלושה קירות בלבד, ואילו הצד הרביעי נותר פתוח.

לכן העולם דומה לסוכה, שכן גם הסוכה עשויה משלוש דפנות (כפי ההלכה שבסוכה חייבות להיות שלוש דפנות). משמעות הדבר, שענייני העולם מצד עצמם הם בבחינת 'פרוזדור' בלבד, דבר עראי, ואילו הדברים האמיתיים והקבועים הם ענייני הנשמה, תורה ומצוות.

עושים דירה

אך אף-על-פי שהסוכה היא 'דירת עראי', היהודי נדרש להפוך אותה ל'דירת קבע'. בשבעת ימי הסוכות על היהודי לראות בסוכה את דירת הקבע שלו, כמאמר חז"ל: "כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע".

כלומר, ענייני העולם מצד עצמם הם אכן דבר ארעי, והם אינם תופסים מקום בעיניו של יהודי, אך כאשר הוא מנצל את ענייני העולם "לשם שמים", או למעלה מזה – "בכל דרכיך דעהו" – כי-אז הוא הופך את העולם ל'דירת

תורה מספרת כי לאחר המפגש בין יעקב לעשיו פנה עשיו להר שעיר ואילו יעקב נשאר בארץ-ישראל, בנה לעצמו בית ולעדריו בנה סוכות: "ויבן לו בית, ולמקנהו עשה סוכות".

תורת החסידות רואה בפסוק הזה משמעות עמוקה. כאן באה לידי ביטוי תפיסתו של יהודי על העולם. לו, למהותו העצמית, הוא בונה בית, דירת קבע. כלומר, הדבר העיקרי בעיניו הוא הנשמה, שהיא המהות הפנימית האמיתית שלו, וכל מה שקשור בנשמה נתפס בעיניו כדבר של קבע. לעומת זה, 'מקנהו', כל קנייניו, שהם כל ענייני העולם, נתפסים בעיניו כדבר ארעי, ובעבורם הוא עושה 'סוכות', שהן דירות עראי.

העולם כסוכה

העולם הזה בכללותו נמשל לסוכה. חז"ל אומרים שה"עולם לאכסדרה [=מסדרון, פרוזדור] הוא דומה", שכן השמש נעה בשלוש רוחות בלבד – מזרח, דרום ומערב, ואילו בצפון אין השמש עוברת. לכן העולם דומה למסדרון-כניסה, שיש

מן המעיין חסידות | מאת הרב אליעזר ברוד

אמרת השבוע

אין סתירה

יהודי משכיל, שביקש לחולל רפורמות בהלכה, נכנס אל רבי אייזל חריף מסלונים וניסה להוכיח בנימוקים למדניים שהצדק עמו. רבי אייזל נוכח מיד כי האיש אמנם תלמיד-חכם אך אין בו יראת-שמים והגיב: "התורה מספרת על יעקב: 'וייבאק איש עמו'. על כך מצאנו בגמרא שתי דעות. דעה אחת אומרת: 'כגוי נדמה לו', ודעה שנייה אומרת: 'כתלמיד-חכם נדמה לו'.

"נשאלת השאלה, איך ייתכן להציג את שרו של עשיו בשתי דמויות הרחוקות כל-כך זו מזו - גוי ותלמיד-חכם? אלא שלפעמים אנחנו פוגשים אדם שמדבר כגוי וכתלמיד-חכם בעת ובעונה אחת..."

המפתח הפותח

תורת החסידות פותחת שערי בינה ומאפשרת להשיג את ההשגות העמוקות ביותר במוחש ממש. צריך רק לרצות באמת ולהתייגע באמת. אמת היא המפתח הפותח את כל מנעולי ההשכלה.

(לקוטי דיבורים)

דורשים עבודה

למה לנו כל החסידות אם לא לעבוד את ה' ולהאיר מחשכי ארץ! רבותינו הקדושים אינם דורשים מאיתנו כי נהיה משכילים וחכמים. הם דורשים מאיתנו שנהיה עובדים, לעבוד את ה' בלב שלם.

(אגרות-קודש אדמו"ר הרי"צ)

להפוך סוסים לבני-אדם

כאשר רבי בן-ציון, בעל 'קדושת ציון', מבאבוב בא לוודוביץ, ביקשו חסידיו להתיר את הסוסים מהמרכבה ולהירתם במקומם. הצדיק אסר עליהם לעשות כן ואמר: כל ימי אני עמל להפוך סוסים לבני-אדם, ואתם מבקשים לעשות את ההפך.

חיות מאירה

חסידות היא חיות. היא מזרימה חיות ומאירה הכול, גם את הלא-טוב. החסידות מאפשרת לאדם לראות את הרע העצמי כפי שהוא, כדי לתקנו.

(היום-יום)

כשמאיר האור

חסידות היא אור החיים, חיים מאירים. כאשר האור מאיר – כל השרצים נעלמים.

(ספר המאמרים תש"ט)

לא זקוקים להצלחה

החסידות באה לעולם כדי שהאדם לא יהיה זקוק תמיד להצלחה. החסיד מקבל הכול באהבה, גם את הכישלון. חסיד נקרא מי שהצלחה אינה חסרה לו.

(רבי נחמן מברסלב)

עבודה בפועל

תכלית החסידות היא עבודה בפועל. מי שחושב שהחסידות אינה אלא השכלה והשגה, חי בטעות. רחמנות עליו, על גופו ועל נשמתו.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

סיבת העיכוב

בית-הכנסת המה מפה אל פה. שעת תפילת השחר קרבה, והחסידיים הנלהבים עדיין היו עסוקים איש-איש בהכנותיו הנפשיות והרוחניות לתפילה. הכול ציפו לרגע שבו ייכנס אל בית-המדרש ה'שרף' עצמו והתפילה תחל.

במין צדיקי הדור נודע ה'שרף', הוא רבי חיים-מאיר-יחיאל ממוגלניצה, נכדו של המגיד מקוזניץ, בתפילתו הנלהבת כאש. להט תפילתו וקדושתו היו 'שורפים' את המסתופפים בצילו, ועל-כן כונה 'שרף'.

בחצות הלילה היה קם ומייגע את גופו ונפשו בהיטהרות ובזהדככות, בכבוד-ראש ובשמחה של מצווה, ועוסק בתורה עד שעת התפילה. בעיתים האלה הייתה נראית קדושתו ומעלתו ביתר שאת. חרדתו הקודש שליטה סביבו דבקה גם באחרוני החסידים, וגם הם התפללו מעומק כוונת ליבם ובהתלהבות אמיתית.

אורח חשוב בא לחצר הרבי. זה היה רבה של סאבין, המהרי"ץ, הגאון רבי יעקב-יצחק. מכיוון שבא בשעת בוקר מוקדמת חשב להתפלל תיכף תפילת שחרית, ולאחר מכן להצטרף לקהל הממתין לתפילה, ולחזות בזיו פני רבו ביתר נוחות. וכך עשה.

שעת התפילה עברה ועדיין הצדיק לא נכנס לבית-המדרש. החסידיים החלו לתהות ולהתלחשש ביניהם על סיבת העיכוב. עבר זמן-מה והמשרת נכנס והודיע בשמו של הרבי כי יתחילו להתפלל ולא ימתינו לו.

רוב הקהל לא ראה בכך מעשה יוצא-דופן, שכן מפעם לפעם התאחר הצדיק בהכנותיו והתפלל ביחידות. לכן בהישמע ההודעה ניגש שליח-הציבור אל העמוד והתפילה החלה. אולם רבה של סאבין, בהיותו כבר לאחר התפילה, ביקש לעמוד על אורחותיו הקדושים של רבו, והחליט להתקרב אל חדרו, אולי יקלוט דבר-מה שישפוך אור על סיבת התמהמהותו של הצדיק.

התיישב אפוא הרב בחדר שלידי פתח חדרו של הצדיק, פתח גמרא והחל ללמוד. מעת לעת העיף מבט אל הנעשה בחדרו של הרבי. הוא הבחין כי הצדיק הולך בחדר אנה ואנה ופניו נראות טרודות מאוד. לעיתים הוא לוקח את הטלית ומתכוון להתעטף בה, אך מיד מחזירה ומניחה מידי. הדבר חזר ונשנה כמה וכמה פעמים.

פתאום יצא הרבי אל פתח חדרו,

והתנדב הרב ויצא לחפש את המשרת. הוא מצאו בקצה השני של הבית. מבוהל התייצב המשרת לפני הרבי, והמתין למוצא פיו. עיני ה'שרף' ברקו במיוחד, וללא הקדמות פנה אל משרתו ושאל: "הזוכר הוא?"

וקרא בקול: "ישראל!". זה היה שמו של המשרת. הרב מסאבין קם והציע את עצמו לעזור במה שנדרש. אולם הרבי הוריד את ידו בביטול ואמר: "לא, זקוק אני דווקא לישראל המשרת. היכן הוא?"

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

עשיו מוכן לגאולה

הכנת העולם לגאולה אינה מצטמצמת לעם-ישראל בלבד - גם אומות-העולם צריכות להגיע לידי תיקון, כהכנה לגאולה. זו משמעותה הפנימית של השליחות ששלח יעקב אל עשיו וביקש למסור לו: "ויהי לי שור וחמור", וכפי שחז"ל מפרשים (בראשית-רבה פרשה עה,ו), שהוא ביקש לרמוז לו: "חמור - זה מלך המשיח, שנאמר עני ורוכב על חמור".

תורת החסידות (תורה אור תחילת פרשת בשלח ועוד) מסבירה את מהותה הפנימית של שליחות זו. יעקב אבינו ידע שתכלית הבריאה היא להפריד את הטוב מן הרע ולהחזיר את ניצוצות הקדושה שנפלו למעמקי הרע - אל מקורם האלוקי. לכן הלך לחרן, "חרון-אף של עולם", כדי לגאול משם את ניצוצות הקדושה.

אולם הוא ידע שעבודתו בלבד אינה מספיקה להשיג תכלית זו. יש צורך שגם עשיו אחיו ימלא את חלקו במשימה. עשיו, "איש שדה", מייצג אורות עליונים ביותר שנפלו ל'שדה', והתכלית היא שגם הוא יתברר ויתתקן. כאשר העולם כולו, לא רק היהודים אלא גם בני עשיו, הגויים, יגיעו לשלמותם - תבוא הגאולה.

הדרך ארוכה

לאחר עשרים שנה בחרן, כאשר סיים יעקב את עבודתו, היה הוא-עצמו מוכן לגאולה. הוא קיווה שבינתיים גם עשיו תיקן את עצמו ואף הוא מוכן להתברר ולהיכנס אל הגאולה. זו הייתה מהותה הפנימית של שליחות המלאכים ששלח אליו, כדי להודיע לו שהוא כבר מוכן לגאולה, בהנחה שיוכל לברר את עשיו ולצעוד עמו אל הגאולה.

אולם המלאכים חזרו אל יעקב והודיעו לו, כי אף שהוא כבר מוכן לגאולה, עשיו טרם נתברר. "באנו אל אחיך", הם אומרים לו, ומתברר שבאנו "אל עשיו" - הוא נשאר אותו עשיו שעדיין לא נפרד מהרע שבו. ויתרה מזו: "הוא הולך לקראתך וארבע-מאות איש עמו" - עשיו מתייצב נגד הקדושה ונלחם בה. ואז יעקב מבין שהדרך אל הגאולה עדיין ארוכה, והוא אומר לעשיו: "ואני אתנהלה לאט... עד אשר אבוא אל אדוני שעירה", וכלשון רש"י: "אימתי ילך? - בימי המשיח, שנאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו".

העולם מוכן

מדוע הביורר של אומות-העולם חשוב כל-כך ולא דיי שהיהודים עצמם יגיעו לידי שלמות? - משום שאצל אומות-העולם טמונים ניצוצות קדושה עליונים ביותר, שנפלו דווקא למקום התחתון ביותר. זו הסיבה הפנימית שיצחק אהב את עשיו, שכן הוא רואה את ניצוצות הקדושה המופלאים הטמונים בו. לכן נדרש גם הביורר של אומות-העולם, כהכנה לגאולה.

אלא שגם הביורר של עשיו נעשה על-ידי יעקב, וכפי שאנחנו רואים שהציווי על קיום שבע מצוות בני נח נמסר לאומות-העולם על-ידי עם-ישראל דווקא, כלשון הרמב"ם (הלכות מלכים פרק ח, הלכה י): "ציווה משה רבנו מפי הגבורה לכופ את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח". כלומר, המשימה של תיקון העולם והבאת כל בני-האדם לאמונה בה' ולקיום המצוות שהם חייבים בהן - מוטלת על העם היהודי, שעל-ידו יבואו גם אומות העולם לידי תיקון (ראה התוועדיות תנש"א כרך א, עמ' 380).

הביורר הזה של אומות-העולם נעשה לאורך תקופת הגלות, כאשר עם-ישראל התפזר על-פני העולם כולו והשפיע גם על הגויים שסביבו. כיום, לאחר עבודת עם-ישראל במשך הדורות, ובמיוחד לאחר שכבר נתגלתה גם תורת החסידות, שהיא הכנה לגאולה - הרי עתה גם העולם כבר מוכן לגאולה, ולא נותר אלא שהיא תגלה בפועל בעולם הזה הגשמי, ותיכף ומיד ממש (ספר השיחות תשנ"ב כרך א, עמ' 155).

אתה את נסיעתנו לכפר פלוני לפני כחודש?".

תמיהה התפשטה על פני המשרת למשמע השאלה, אך הוא ענה בקצרה: "כן". שוב שאל הצדיק: "הזוכר אתה כי בעת נסיעתנו בחזרה נשבר אחד מגלגלי המרכבה, ונאלצנו לחכות עד שהתקנת גלגל חדש?".

"זוכר אני", ענה המשרת, עדיין איננו מבין מה הצדיק רוצה ממנו.

"ומניין לקחת את הגלגל החלופי?", הוסיף הצדיק ושאל.

כאן החל המשרת לגמגם מעט: "אה, כן, הלכתי אל החולב בכפר הסמוך. בחצרו היה גלגל מיותר, וביקשתי ממנו להשאילו לי. הבטחתי לו כי אדאג להשיבו לו".

"האם חזרת לו את הגלגל?", שאל הרבי. המשרת השיב בשלילה. "אם-כן", קרא הרבי בטון תקיף, "מהר ואל תתמהמה אף לרגע, צא והשב את הגלגל לחולב".

המשרת יצא בהול בדבר הצדיק. או-אז התעטף הצדיק בטליתו ופתח בתפילה. עתה גברה סקרנותו של הרב לדעת על מה רגש הרבי כל-כך. האם בגלל גלגל שנשכח כדאי היה לאחר את התפילה עם הציבור, הרהר בליבו.

בקוצר-רוח המתין לשובו של המשרת, וכשזה חזר, לקחו הצידה וביקש לשמוע על מה שאירע אצל החולב.

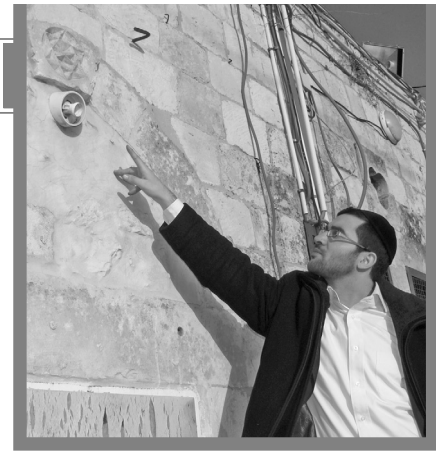
המשרת סיפר כי כאשר הגיע אל הכפרי החולב ובידו הגלגל, פער הלה עיניים נדהמות. "אינני מאמין!", קרא. "כיצד ידעת לבוא בדיוק ברגע הנכון?".

הוא סיפר למשרת כי במשך שבועות לא נזקק לגלגל וכמעט שכחו, אולם הבוקר, לאחר שסיים להעמיס על עגלתו מטען גדול של כדי חלב, שאותם ייעד להוביל אל אדון הכפר הסמוך, נשמע לפתע קול שבר והתברר כי אחד הגלגלים יצא מכלל שימוש.

"הלכתי להביא את הגלגל החלופי", סיפר החולב, "ואז נזכרתי כי השאלתי למישהו ועדיין לא החזירו לי אותו. מצאתי את עצמי חסר-אונים. אינך יכול לשער את הנזק שעלול היה להיגרם לי. החלב היה מתקלקל וגם הייתי מסתכן בהעלאת חמתו של האדון".

בשרו של הרב הגאון נעשה חידודין-חידודין. הוא ראה בביורר עד כמה מרחיקות עיניו של רבו לראות. חשוב היה לו שגם המשרת ילמד להתייחס לתפקידו ביתר זהירות, ולכן אמר לו: "ראה כמה חשוב להקפיד להשיב את מה ששואלים. בגלל השכחה בהשבת הגלגל היה היהודי הזה עלול לספוג נזק גדול, עד שהרבי נאלץ לעכב את תפילתו ולהמתין שהגלגל יוחזר לבעליו".

הם מתסיסים ואנחנו מתכוונים לשבת"

יהונתן מצביע על מנג'וד באחד הבתים בשכונה

נתונים לא-רשמיים). "היהודים מעולם לא גירשו ערבי מביתו, אלא הציגו לו תמורה כספית הולמת או דיור חלופי תמורת עזיבת הבית שלמעשה לא היה שלו", מסביר יהונתן. "בשנה האחרונה פעילים אנרכיסטים מהארץ ומהעולם מתסיסים את הערבים, והם הגורמים את כל המהומות"

האמת מנצחת

יהונתן התגייס למאמצי ההסברה. "אני מסביר את עמדתנו לאורחים מהעולם", הוא מספר. "כשנוצרים באים לכאן ושואלים על סמך מה החלטנו שזו שכונה יהודית, אני משיב להם, בדרכו של הרבי מליובאוויטש, על בסיס התנ"ך, שבו גם הם מאמינים. ההסבר הזה משאיר אותם ללא מענה, כי זו הטענה האמיתית והצודקת שלנו.

"לפני כמה חודשים בא לכאן חבר פרלמנט מנורווגיהאמר לזכותו שהוא רצה לשמוע גם את הצד השני. הוא שאל אותי למה אנחנו נכנסים לשכונה ערבית. השבתי: איך יכול להיות שזו שכונה ערבית בשעה שקבור כאן אחד מגדולי חכמי התלמוד, שנפטר לפני יותר מאלפיים שנה. הוא עזב את המקום נבוך".

שכונה יהודית גדולה

ההתפרעויות שהאנרכיסטים יוזמים מביאות גם תועלת. בזכותם באים למקום אלפי מבקרים. "בכל יום שישו בצהריים הערבים והשמאלנים מנסים

לפני כשנה וחצי הורה בית-המשפט לפנות פולשים ערבים מבית בשכונת שמעון הצדיק, לאחר שהוכח כי הוא בבעלות יהודית. סקרנים באו למקום, ובהם גם יהונתן יוסף (30), המתגורר בסמוך. דקות לאחר הפינוי הוא נקלע לשיחה בין פעילת שמאל לתושבים ערבים.

"אתם צריכים להתחיל לזרוק אבנים על המתפללים", הדריכה אותם הפעילה. "בשלב ראשון נבריה מכאן את החרדים, שיחדלו מלפקוד את הקבר, ואחר-כך נתמודד עם המתנחלים ונתיש אותם בפעילות קבועה". כשיהונתן שמע את הדברים אמר בליבו: "היו לא תהיה", והחליט להצטרף למאבק על צביונה היהודי של השכונה. לאחר שנה חצי הוא יכול לרשום לעצמו הישגים חשובים בהעמקת האחיזה היהודית בשכונה.

אנרכיסטים מדליקים את השטח

יהונתן נולד בירושלים והתחנך בתלמוד-תורה חב"ד 'תורת אמת'. הוא בנו של הרב יעקב יוסף ונכדו של הראשון לציון הרב עובדיה יוסף. בשעות הבוקר והצהריים הוא לומד בכולל 'תפארת אליהו', ובשעות הערב הוא בא לשכונת שמעון הצדיק ופועל לחיזוק ההתיישבות היהודית בה.

השכונה (המכונה בפי הערבים שיח' ג'ראח) ממוקמת במרחק חמש דקות הליכה משכונת שמואל הנביא. במרצה שוכן קברו של התנא שמעון הצדיק. בשכונה מתגוררות כיום כעשרים משפחות יהודיות, לצד שישים משפחות ערביות (על-פי

להצית את השטח, ואילו אנחנו מתכוונים לשבת בליל שבת אנחנו עורכים קבלת שבת, ברוגע ובנועם", הוא אומר. "בעזרת ה' תוקם כאן שכונה יהודית גדולה".

את הכוחות הוא שואב, לדבריו, מהחינוך שקיבל מבית אביו, לאהבת ארץ-ישראל. "אבא, שבא בכל שבת להתפלל איתנו בקבר שמעון הצדיק, היה לוחם גדול נגד 'הסכמי אוסלו' ובעד תיקון חוק 'מיהו יהודי'. ממנו אני שואב את הכוחות להיאבק למען המשך האחיזה היהודית בארץ-ישראל ובירושלים בפרט", אומר יהונתן.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

תפילה וכוונה

שאלה: מי שהתפילה בציבור מפריעה לו להתרכז בכוונת התפילה, מותר לו להתפלל ביחידות?

תשובה: חובה על כל אדם להשתדל ככל יכולתו להתפלל בבית-הכנסת עם הציבור. כמו-כן חובה לקיים מניין בבית-הכנסת, ולקהילה אף יש סמכות לכפות על הציבור לקיים מניין בקביעות, אם יש עשרה יהודים ביישוב. ואמרו חז"ל שתפילה בציבור, גם ללא כוונה, מתקבלת למעלה.

עם זה אמרו בירושלמי שאם אינו יכול לכוון בלחש, ואסור להגביה קולו בציבור מפני שמטריד את הציבור, ילך ויתפלל בביתו בקול, וכך הובא ההלכה בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן.

המשנה ברורה פסק שבימינו אין לאדם להורות היתר לעצמו להתפלל ביחידות ולעורר את הכוונה, כדי שלא ילמדו ממנו אחרים לזלזל בתפילה בציבור. וכן פסק בשו"ת אגרות משה שמי שיכול לכוון את הכוונה

"המוכרחת לצאת" (כנראה כוונתו לפסוק 'שמע ישראל' ולברכה הראשונה של שמונה-עשרה) גם בציבור, טוב יותר שיתפלל עם הציבור, אף שתחסר לו הכוונה השלמה, מכיוון שתפילה בציבור היא חיוב, וכוונה שלמה היא רק יתרון ומעלה. עם זה, בדבר תלמידים שאין בכיתתם מניין, ואילו בבתי-הכנסת שבשכונתם המתפללים ממחרים לעבודתם 'וחוטימים' את התפילה, הוא מעדיף שיתפללו ביחידות בכיתה ולא בבתי-הכנסת, "שעל-ידי כך יתחנכו שלא כראוי".

מי שחונכו על ברכי תורת חסידות חב"ד, והודרכו להתפלל בכוונה ובהתבוננות, והם אכן מתפללים באריכות ובכוונה רבה - הורו אדמו"רי חב"ד שישמעו תחילה את כל התפילה וקריאת התורה מהמניין (ויענו כדיון), ואחר-כך יתפללו במתניות "איש-איש כפי השגת די שכלו בעבודה שבלב".

מקורות: הריב"ש סי' תקיח. תענית ח.א. ירושלמי ברכות פ"ד ה"א. פרישה סי' קא ס"ק ז, שו"ע אדמו"ר הזקן שם ס"ג, משנ"ב ובה"ל שם ס"ב, תהלה לדוד שם ס"ק ב. שו"ת: ארץ צבי (להרב א"צ פרומר) ס"ס כב. אגרות משה א"ח ח"ג סי' ז ו"ה סי' ג. שערי הלכה ומונהג א"ח ח"א עמ' רה. ליקוטים: אשי ישראל פ"ב ס"ב. התפלה הכללית ר"פ ח. ספר המנהגים חב"ד עמ' 8.

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020

